

økonomiske usikkerhed kommer til at ligge ude i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg synes i og for sig, at det er meget naturligt, at det er kommunerne, der har førertrøjen på i den her sammenhæng. Egnsteatret er i sin tænkning og i sin idé noget, der er lokalt forankret og udspringer af et helt lokalt initiativ. Mere decentralt kan det jo ikke blive, helt i overensstemmelse med, hvad en kommune er, og hvad vi ønsker at lægge i det kommunale selvstyre her i landet.

Selvfølger kan staten rumme en risiko på 5 eller 10 mio. kr. i budgetudvidelse på et område som det her, men det kan staten jo ikke gøre på hundrede og syvogtyve andre forskellige områder og samtidig fastholde en fornuftig vækstprocent i forhold til samfundsøkonomien. En vis ligestilling mellem de forskellige ordninger må der altså være.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det var en interessant argumentation, der før kom fra hr. Kim Andersen, som sagde, at vi jo må glædes over, at der er så meget grøde i teaterlivet ude omkring, og det blev så brugt som et argument for det her lovforslag. Jo, men det er jo den grøde og den vækst, der er, der er årsag til, at egnsteatret skal have et drag over nakken, hvilket jo er resultatet af det her lovforslag. Man roser sig på den ene side af, at det går vældig godt i det lokale teaterliv, og så siger man på den anden side: Nej, vi skal ikke have for meget vækst, I er nødt til at skære ned på det her område. Det hænger jo overhovedet ikke sammen.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg synes ikke, at hr. Holger K. Nielsen fremstiller det helt rigtigt. Der er sikret midler til, at egnsteatrene kan udvikle sig de år, vi med rimelighed kan se frem. Vi har en finmasket egnsteaterdækning i det her land, som supplerer de små storbyteatre, og som supplerer Københavns teatre og landsdelsscenerne. Men en prioritering vedstår vi der skal være, og vi vedstår også, at lige netop egnsteatrene pr. definition i den grad er og bør være lokalt forankret både med hensyn til ansvar og udspring af engagement.

Så synes vi altså også, at når man har haft sådan en vækst, som vi har noteret på det her om-

råde – med glæde – men tilsvarende også en fordobling af de offentlige udgifter over relativt få år, så er det også rimeligt, at der er en vurdering af: Er der bæredygtighed for alt det her i fremtiden? Er der publikum til det? Er der kreative kræfter, der kan fylde rammerne og budgetterne ud på ansvarlig måde?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er en særpræget argumentation. Det går godt, men det må ikke gå for godt. Det er jo det, som ligger i hr. Kim Andersens måde at argumentere på. Det, som er rationalet bag det her, er jo ret beset, at man vil have styr på økonomien. Det er økonomitænkning, det er finansministerens klamme ånde, vi mærker i det her lovforslag.

Så siger hr. Kim Andersen: Jamen kan det nu gå, det hele? Er der ikke for mange? Det kunne man da overlade til det lokale niveau at finde ud af. Det, der jo netop er det fine her, er, at der på baggrund af den ordning, der har været indtil nu, er skudt en masse lokale initiativer op, en masse lokalt kulturliv op, en masse egnsteatre op, som jo bl.a. netop er skudt op, fordi der har været en refusionsordning.

Det er det, staten vil fjerne her, og det får ret store konsekvenser for det lokale kulturliv. Det er den sørgelige konsekvens af det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg synes, at hr. Holger K. Nielsen ser på det her med nogle meget pessimistiske briller og også er lidt bagvendt i sin argumentation. Jeg snakker ikke om, at det ikke må gå for godt. Det må gerne gå rigtig godt, og det har det jo også gjort, men jeg synes ikke, der på dette snævre område i forhold til andre skal være en automatik, som gør, at staten skal matche, hvad man lokalt ønsker at støtte. Det skal ind i nogle rammer og prioriteres på lige fod med andre kulturelle aktiviteter. Alt andet vil jo være unfair over for andre kulturaktiviteter.

Jeg er slet, slet ikke så pessimistisk på det her område som hr. Holger K. Nielsen, men der kan vi jo være forskellige af natur.

At finansministeren vil søge en vis stringens i den statslige budgetlægning og bevillingsgivning, synes jeg kun er fornuftigt og rigtigt og en ordentlig varetægtelse af finansministerjobbet. At